

181

Besluit van 25 maart 1987, houdende wijziging van het Eisenbesluit (Vleeskeuringswet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 2 december 1986, DGVGZ/VVP, nr. 213878, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij;

Overwegende dat het gewenst is het Eisenbesluit (Vleeskeuringswet) te wijzigen met het oog op de uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water, nr. 80/778/EEG (Pb L229);

Gelet op artikel 19 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1958, 72);

Gezien het advies van de Adviescommissie Vleeskeuringswet van 5 september 1985, Kenmerk: ACV/119;

De Raad van State gehoord (advies van 27 januari 1987, no. W13.87.0005);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 12 maart 1987, DGVGZ/VVP, nr. 80445, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Artikel 11 van het Eisenbesluit (Vleeskeuringswet) (Stb. 1960, 71)¹, wordt als volgt gewijzigd:

A

In het eerste lid worden de woorden «burgemeester en wethouders, gehoord de inspecteur» vervangen door: «Onze Minister»; de woorden «hebben verleend» worden vervangen door: heeft verleend.

B

Het tweede lid komt te luiden:

In de bedrijfsruimten, met uitzondering van koel- en vriesruimten, dient voldoende water ter beschikking te zijn dat voldoet aan de eisen gesteld in tabel I opgenomen in bijlage A van het Waterleidingbesluit (Stb. 1960, 345), voorzover van toepassing en met dien verstande, dat ten aanzien van de parameter no. 15, de waarde gelijk is aan of minder is dan 1 per 20 ml.

C

Het derde lid komt te luiden:

3. Het gebruik van ander water, dan het water bedoeld in het tweede lid is verboden, behalve voor zover het water betreft, dat gebruikt wordt voor het produceren van stoom, mits de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van vlees of vleeswaren opleveren, en voor zover het water betreft, bestemd voor de bestrijding van brand en voor het koelen van koelmachines. De leidingen voor het in de vorige volzin bedoelde water moeten kunnen worden onderscheiden van de leidingen van het in het eerste lid bedoelde water.

D

Het vierde lid komt te luiden:

4. Onze Minister kan na overleg met Onze Minister van Landbouw en Visserij aanvullende eisen stellen aan water bedoeld in het tweede lid met het oog op de goede hoedanigheid van het vlees of de vleeswaren.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 mei 1987.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 25 maart 1987

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

Uitgegeven de *achtentwintigste* april 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 21 juli 1985 (Stb. 421)

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

De richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 juli 1980, nr. 80/778/EEG (PbEG L229) (hierna te noemen: de richtlijn) stelt eisen aan water, dat wordt gebruikt in de levensmiddelenindustrie. Voor het water dat wordt gebruikt in slachthuizen en vleesverwerkende bedrijven betekent dit dat een aantal kwaliteitseisen in de regelgeving moet worden opgenomen. De wijzigingen van artikel 11 van het Eisenbesluit (Vleeskeuringswet) (Stb. 1960, 71) strekken tot uitvoering van de richtlijn.

In het tweede lid wordt bepaald dat er in de bedrijfsruimten voldoende water ter beschikking moet zijn conform tabel I van bijlage A van het Waterleidingbesluit, welke bijlage aan dit besluit is toegevoegd bij de wijziging van 2 april 1984 (Stb. 220), welke wijziging onder meer ten doel had uitvoering te geven aan de richtlijn. De bacteriologische en chemische kwaliteitseisen die in eerdergenoemde tabel I worden genoemd, zijn absoluut noodzakelijk voor de goede hoedanigheid van vlees en vleeswaren.

Deze eisen gelden, zowel ten aanzien van het water dat uit een eigen bron wordt betrokken, als ten aanzien van het water, dat van de openbare drinkwaterleiding wordt betrokken. Nu dienen uiteraard de openbare drinkwaterbedrijven reeds ervoor te zorgen, dat het geleverde water aan de eisen van de richtlijn voldoet.

Het probleem is echter, dat de verantwoordelijkheid van deze bedrijven niet verder gaat dan voor het water zoals het de in artikel 19 van de wet genoemde inrichtingen wordt geleverd. De verantwoordelijkheid voor de leidingen binnen de inrichting berust bij de inrichting zelf. Bovendien is er bij diverse inrichtingen sprake van «recycling» van het gebruikte water. Dit alles maakt het noodzakelijk dat de in tabel I van bijlage A van eerdergenoemd besluit opgenomen eisen ook uitdrukkelijk gelden voor het in de inrichting te gebruiken water, dat is geleverd door een openbaar waterleidingbedrijf. De waarden in tabel I vermeld onder nr. 12 en 13 voor drinkwater bij het verlaten van het pompstation zijn uiteraard niet van toepassing. Ten aanzien van de waarde vermeld onder nr. 15 is de waarde vermeld in de bijlage van eerdergenoemde richtlijn aangehouden en niet die vermeld is in eerdergenoemde tabel I, omdat ondergetekenden geen reden hebben om een strengere norm aan te houden dan door de Raad van de Europese Gemeenschappen is vastgesteld.

Naast de onvoorwaardelijke criteria volgens de richtlijn gelden er voor water dat wordt gebruikt in de vleessector nog nadere kwaliteitsfactoren, die van invloed kunnen zijn op de goede hoedanigheid van vlees en vleeswaren. Daarom is de mogelijkheid gecreëerd, dat de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aanvullende eisen aan het water stelt (vierde lid). Deze eisen kunnen zowel betrekking hebben op de bacteriologische als op de chemische gesteldheid van het water. Ook kan worden gedacht aan fysische en organoleptische parameters. Overeenkomstig het bepaalde in de richtlijn kan bij het stellen van de aanvullende eisen rekening gehouden worden met de natuurlijke gesteldheid en de structuur van de bodem. Ook kunnen uitzonderlijke weersomstandigheden ertoe leiden, dat van de aanvullende eisen moet kunnen worden afgeweken.

Het is niet nodig dat water voor het produceren van stoom, koelwater en bluswater voldoet aan de eisen bedoeld in het tweede lid (derde lid).

Voorts is in het eerste lid een wijziging aangebracht welke het gevolg is van de omstandigheid dat inmiddels alle gemeenten hun taak, welke zij uit hoofde van de Vleeskeuringswet hebben, overgedragen hebben aan het Rijk. Daardoor heeft de bemoeienis van de gemeenten met de uitvoering van deze wet een einde genomen. Het is derhalve niet zinvol meer dat burgemeester en wethouders de bevoegdheid hebben om ontheffing te verlenen van de verplichting aangesloten te zijn aan de waterleiding.

Deze bevoegdheid wordt de eerste ondergetekende verleend.

Tenslotte is in het derde lid geschrapt het verbod van de aanwezigheid van ander water dan water dat aan de in het tweede lid bedoelde normen voldoet, omdat na afloop van het productieproces het water wel eens niet meer kan voldoen aan bedoelde normen zonder dat dit gevaar oplevert voor de hoedanigheid van het vlees of de vleeswaren. Het verbod van de aanwezigheid van dit tengevolge het productieproces niet meer aan de normen voldoende water zou te ver gaan.

Toetsing van het ontwerp-besluit ten aanzien van terughoudendheid met de wetgeving

1. De ontwerp-regeling strekt tot implementatie van de EEG-richtlijn no. 80/778/EEG.
2. Voor overlapping met andere bestaande of in voorbereiding zijnde regelingen behoeft niet te worden gevreesd, aangezien het te allen tijde gaat om implementatie van genoemde richtlijn.
- 3 en 4. Er worden geen nieuwe organen in het leven geroepen. Er bestaat reeds een regeling ten aanzien van bedrijfswater in het Eisenbesluit (Vleeskeuringswet). Evenmin worden nieuwe bestuursinstrumenten in het leven geroepen.
5. Er vloeien wellicht lasten voort uit de ontwerp-regeling voor het bedrijfsleven dat het water dat bij de bereiding van levensmiddelen wordt gebruikt, op gezette tijden zal moeten laten bemonsteren en onderzoeken.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks